
АЖОГІНА Н.В.,

асистент, кафедра іноземних мов
хіміко-фізичних факультетів, Інститут
філології, Київський Національний
університет ім. Тараса Шевченка,
м. Київ, Україна

ФІЛОСОФСЬКО-ЛІНГВІСТИЧНІ ІНТЕНЦІЇ В РАКУРСІ ПЛАГІАРИЗМУ ТА АНТИПЛАГІАРИЗМУ

The current geopolitical and socio-cultural situation in Ukraine has brought to life the latest scientific approaches in the field of philosophy and sociolinguistics. The realities of the current cognitive and value situation in the global society of knowledge and information raise the problem of academic integrity of the University in the face of the latest cognitive and value challenges. Plagiarism, along with corruption and other socio-institutional problems in academic education, put forward the need to develop the latest methodological solutions. Modern requirements for the novelty of scientific research and educational methods, technologies, etc., entail another problem - the feeling and understanding of scientists, educators, especially young people, social responsibility to themselves as an individual and society, which spends taxpayers' money for the development of education and science. In the conditions of information hybrid war, the position of a scientist and an educator is the position, first of all, of a citizen who defends the values of the Ukrainian people and their education and science. The article considers the main approaches to solving the problem of overcoming plagiarism in science and education and its relationship with the cognitive-value system, in terms of sociolinguistics and developments in social philosophy and philosophy of education.

Key words: plagiarism, antiplagiarism, sociolinguistics, philosophical intentions.

Сучасна геополітична і соціокультурна ситуація в Україні покликала до життя новітні наукові підходи в галузі філософії та соціолінгвістики. Реалії сучасної пізнавально-ціннісної ситуації в глобальному суспільстві знань та інформації висувують проблему академічної доброчесності Університету перед обличчям новітніх пізнавально-ціннісних викликів. Плагіат,

разом із корупцією та іншими соціально-інституційними проблемами в академічній освіті, висунули необхідність розробити новітні методологічні рішення. Сучасні вимоги до новизни наукових досліджень та освітніх методик, технологій, й т.п., тягнуть за собою іншу проблему - відчуття і розуміння вченим, освітянином, особливо молодим, соціальної відповідальності перед собою як особистістю, так і суспільством, яке витрачає гроші платників податків на розвиток освіти й науки. В умовах інформаційної гібридної війни, позиція вченого та освітянина – це позиція, перш за все, громадянина, який відстоює цінності українського народу і його освіти й науки. В статті розглядаються основні підходи до вирішення проблеми подолання плагиату в науково-освітній царині та його співвідношення із пізнавально-ціннісною системою, з точки зору соціолінгвістики та напрацювань в соціальній філософії та філософії освіти.

Ключові слова: плагіаризм, антиплагіаризм, соціолінгвістика, філософські інтенції.

Современная геополитическая и социокультурная ситуация в Украине вызвала к жизни новые научные подходы в области философии и социолингвистики. Реалии современной познавательно-ценностной ситуации в глобальном обществе знаний и информации выдвигают проблему академической добродетели Университета перед лицом новейших познавательно-ценностных вызовов. плагиат, вместе с коррупцией и другими социально-институциональными проблемами в академическом образовании, выдвинули необходимость разработать новые методологические решения. Современные требования к новизне научных исследований и образовательных методик, технологий, и т.п., влекут за собой другую проблему - ощущение и понимание ученым, педагогом, особенно молодым, социальной ответственности перед собой как личностью, так и обществом, которое тратит деньги налогоплательщиков на развитие образования и науки. В условиях информационной гибридной войны, позиция ученого и педагога - это позиция, прежде всего, гражданина, отстаивает ценности украинского народа и его образования и науки. В статье рассматриваются основные подходы к решению проблемы преодоления плагиата в научно-образовательной сфере и его соотношение с познавательно-ценностной

системой, с точки зрения социолингвистики и наработок в социальной философии и философии образования.

Ключевые слова: *плагиаризм, антиплагиаризм, социолингвистика, философские интенции.*

Постановка проблеми. Проблема дослідження полягає у визначанні сучасні підходів до розгляду співвідношення плагиаризму та академічної доброчесності в соціолінгвістичному та соціально-філософському контексті в діяльності української освіти та науки. Наголос робиться на лінгвістичному англomовному аналізі основних понять та категорій. Залучаються соціально-філософські та філософсько-освітні методи й практики для розуміння проблеми новизни як актуального завдання усієї пізнавально-ціннісної та організаційної сфери. При цьому застосовуються пошуки в галузі соціолінгвістики щодо специфічних особливостей лексики в науково-професійному дискурсі в двох ракурсах: 1. у колі тлумачень (з точки зору лінгвістики та загальнонаукових підходів) плагиату як явища в академічному середовищі та його подолання усією системою підвищення рівня академічної доброчесності; 2. в сучасному тлумаченні поняття «новизна» в річищі наукових досліджень. На нашу думку, розуміння співвідношення цих понять в системі академічних досліджень та освітньої практики, заслуговує на саму велику увагу дослідників й освітян; визначає напрями новітнього руху думки й освітньо-філософської дії як розкриття раніше не досить досконало розробленого сегменту нашого предмету.

Мета дослідження. Сутнісно оцінити суть проблеми: співвідношення плагиаризму та антиплагиаризму в ракурсі пізнавально-ціннісного розвитку освіти й науки в Україні.

Методологічна база дослідження: А. Філософські методи мислення. Б. Загальнонаукові методи. В. Методи філології та лінгвістики, соціальної філософії та філософії освіти.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблема дослідження має актуальний міждисциплінарний характер. Її новітність спирається на розробки українських вчених: Ревуцька С.К. (Ревуцька С.К. Курс лекцій з дисципліни «Академічне письмо». М-во освіти і науки України, Донец. нац. ун-т економіки і торгівлі ім. М. Туган-Барановського, каф. українознавства; уклад. С.К. Ревуцька. Кривий Ріг: ДонНУЕТ, 2018. 81 с.»); Олексин Ю.П., Кух А.М., Макаренко А.В. та інші: (Перспективные достижения современных ученых: образование и воспитание, физическое воспитание и спорт, философия, литература и лингвистика, культура и искусство, юриспруденция. : монография / [авт.кол. : Олексин Ю.П., Кух А.М., Макаренко А.В. и др.]. – Одесса:

КУПРИЕНКО С.В., 2017 – 150 с.»). Питання співвідношення плагіату та академічної доброчесності в науці та вищій освіті України, з різних точок зору, за останні роки розглянуті в працях вітчизняних дослідників й дослідниць: Н.А. Юрко, І.М. Стифанишин, У.М. Проценко; М.І. Бойченко; А.В. Вербицька, О.В. Василенко; Л. Рижак, В. Ромакіна, А. Сингаївська; М.І. Рябенко; О.М. Семенов; Л.М. Янчева, В.М. Михайлов, Л.Г. Бакуменко; О.М. Слободянюк; О.П. Кравченко; N. Batechko, A. Durdas, T. Kishchak; І.М. Варава; Т.В. Фалалєєва, Л.І. Тютюник; Т.Б. Павленко, Т.Б. Павленко; О.М. Шевченко; О.В. Тринус, Г.І. Сотська; А.П. Джурило; А.В. Федосенко; Н. Сегеда; Н.М. Борейко; О.В. Шовкова; Л. Пшенична; Н. Нагорна; Г. Павло; О.Л. Кривуша; Н.І. Зубченко, Н.І. Зубченко; А. Колесніков; А. Бровченко; І.І. Лотиш; М.А. Ожеван; Т. Гранчак, Я. Сошинська, та інші.

Наша новизна полягає у сполученні лінгвістичного та соціально-філософського підходів до розуміння проблеми як процес переорієнтації кращих досягнень української філологічної та філософської думки на інноваційні шляхи подолання невизначеності в сфері комунікації як реалізації науково-професійного дискурсу. Це передбачає вироблення новітньої парадигми академічної відповідальності та доброчесності як вирішення проблеми сучасної інформації та знання у ракурсі їх відповідності новітнім настановам в євро часо-просторі. Така відповідність дає змогу стандартизувати процес оформлення як результатів наукових досліджень, так і формування у молоді новітніх дискурсивних практик, розширення меж її науково-освітнього потенціалу. Але це не є процес стандартизації думки та емоцій. В умовах сучасних викликів для України, це означає пошук шляхів подолання залежності від минулих парадигм нео-імперського характеру і пошук можливостей розробки новітніх парадигм, зокрема, парадигми «смарт-суспільства» з національно специфікованим обличчям. А це означає, в свою чергу, розвиток науково-освітнього тезаурусу на полі мовній і полікультурній основі. Мова науки й освіти не стоїть на місці. Саме молоді належить честь розробляти новітні шляхи у цьому сенсі.

У галузі філософії для нас цінними є праці В.П. Андрущенка, Н.В. Хамітова, С.І. Пирожкова, Л.В. Сохань, В.Л. Савельєва, В.Г. Кременя, В.І. Шинкарука та інших філософів. Їхні праці ґрунтовно розвивають сутність руху всієї науки й освіти України до світового співтовариства з усіма його вимогами, стандартами і т.п. Особливої ваги таке дослідження набуває в сучасних умовах, коли Україна розбудовує свій ідентичний шлях в стані соціально-економічної, соціально-політичної та санітарно-гігієнічної криз. Такий різнобарвний характер викликів з боку глобального суспільства зобов'язує інтелігенцію України до відповідального ставлення до суспільства, його соціальних інституцій, серед яких освіта на наука обіймають чи не найважливіші місця.

Виділення не вирішених раніше частин загальної проблеми. Для нас важливим є соціально-філософський та соціолінгвістичний аспект протистояння плагіаризму та академічної доброчесності. Це – розгляд загальнонаукової проблеми новизни наукового дослідження та освітньої методології та практики в розрізі лінгвістичного та соціально-філософського тлумачення. Мається на увазі складний контекст цієї проблеми з точки зору сучасних геополітичних та соціокультурних умов, що в них наука і вища освіта України виборює своє ідентичне місце в стані гібридної війни. Такий підхід породжений неоднозначними процесами в духовно-пізнавальній сфері. Українська наука і освіта потрапили в граничну ситуацію. Болонська система і Європейська спільнота вимагають і потребують дотримання норм, стандартів і т.д., у пізнавально-ціннісній сфері, в обмін на толерацію євро-атлантичних цінностей та допомогу в вирішенні нагальних соціальних проблем. Дослідження у галузі соціолінгвістики, соціальної філософії та філософії освіти на теренах України до 2014 року описували сучасні настанови з приводу розвитку нашої проблеми: це була реакція на виклики глобального інформаційного суспільства знань та новітньої духовної культури; як реагування на вимоги дотримання цінностей загальнолюдського порядку, а також регіональних і локальних. Українські вчені і освітяни у 1990-их рр.–2000-их роках визнані всесвітньою наукою і освітою; тепер підготовка молодих кадрів науки та освітян пов'язана з новітніми процесами в галузі світової науки й освіти. З іншого боку, ситуація після 2014 року, відокремила українські дослідження від східно-північного геополітичного і соціокультурного «Іншого». Тепер основним мотивом стало збереження української наукової і освітньої ідентичності. Гуманітарні науки, зокрема, стали плацдармом утримання націотворчої ідентичності в усіх сферах, а, особливо, у науці та вищій освіті. Тепер науковець і освітянин є, перш все, громадянином, який обстоює національні ідентичні цінності – у мові, науці та освіті. На виконання цього життєво важливого завдання інтенсивно працюють філологи і лінгвісти, які створюють поле української мови в науковій лауні; філософи та інші небайдужі громадяни.

Виклад основного матеріалу дослідження. Дотримання євростандартів застосування англійської мови як мови «лінгва франка» науки й техніки, освіти, – на теренах української науки й вищої освіти, напружує сили науковців й освітян. З іншого боку, українські науковці й освітяни повинні розуміти момент адекватності в царині розповсюдження своїх набутків. Захід має розгалужену систему наукових видань – друкованих та електронних. І там гуманітарні науки займають специфіковане відносно ментальності науковців й освітніх діячів Старого і Нового Світу місце. Їхні дослідження у галузі філософії відбивають світоглядні процеси, які не були притаманні нашій історії до 1991 року. Ми йдемо нашим шляхом – між Євроатлантичним потоком і

тотально Євразійським. Україна зробила свій специфічний цивілізаційний вибір: він полягає у координуванні традицій і новацій в світоглядній сфері і їхньому корелюванні відносно реалій після 2014 року. Як зазначають В. Андрущенко і Н. Хамітов, цей вибір відбувається по-різному в різних суспільствах - тоталітарному, авторитарному і відкритому[1, с.6-9]; реалізація цивілізаційного вибору України як суб'єкта історії і геополітики означає розробку її цивілізаційного проекту – образу майбутнього, який породжує стратегію вільної, гідної та ефективної її реалізації у світі цінностей пізнання і творчості, в процесі якої культурна самобутність поєднується з цивілізаційним поступом.

Дотримання і забезпечення зусиллями всього українського суспільства прав, свобод і гідності людини, яка є його найвищою цінністю, відповідає глибинним архетипам української культури, що завжди була людиною спрямованою. Від Г. Сковороди, змагань українського народу з ворогами, тягнеться ментальний потік потягів до свободи, незалежності, соборності. При цьому, український кордо центризм не є суто споглядальним – він сполучає в собі слов'янські ментальні корені та комбативність у справі безпеки власної сім'ї та оточення. Людські і матеріальні втрати з цих часів вимагають від гуманітарних наук дати достойну відповідь викликам і загрозам сучасного періоду. Розвиток української освіти і науки стає все більш вагомим критерієм і фактором плідності суспільних і соціальних трансформацій на новому оберті історії. Сучасна філософія та соціолінгвістика веліннями часу покликані оперативно реагувати на процеси в глобальному інформаційному суспільстві. Стається тотальна глобальна трансформація в царині фундаментальних основ відтворення людини як біологічного й антропологічного типу. Неототалітарний виклик (за визначенням В.Андрущенка і Н. Хамітова), продукує новітні форми буття людського в сенсі антропології і культури. Новітня пропаганда та ідеологія скеровує творчі зусилля особистості в сферу віртуального, віддаляючи їх від само- та суспільно-соціальної ідентичності. Колективне поза свідоме і штучно створена «громадська думка» занурюють особистість в дискусію із власним «Я», усамітнюючи ментальність особистості. З іншого боку, така самотність стикається з проблемою ідентичності на ринку праці, в соціальних стосунках ближнього і дальшого кола. Процеси міграції, пандемія, перемішування інтенцій та намірів особистості в полікультурних цінностях, замикають людину перед монітором – єдиним і могутнім джерелом впливу на особистість з боку ляльководів і модераторів культурно-світоглядного процесу. Маніпулювання особистісною свідомістю досягло всесвітніх меж. Незріла душа і триваюча складна соціалізація молодшої людини не в змозі охопити усю велич досягнень минулого. Культура Постмодерну (особливо в сфері масової інформації) розмиває межі свого і чужого, духовного й матеріального і т.д. Пандемії, екологічні негаразди поширюють настрої

непевненості особистості в світлому майбутньому. Межі толерантності відносно суспільних і соціальних явищ розмиті. Тільки здорова психічно і психологічно людина може витримати такі навантаження. Науковець-освітянин - громадянин України, несе повну соціальну відповідальність за результати своєї наукової творчості й освітнього впливу. Відкритість інформації пізнавально-ціннісного характеру розширяє межі наукового пошуку – і молодий вчений відчуває себе розгубленим перед обличчям інформаційного світу. Тільки професійно компетентні вчені та вмотивовані освітяни здатні до виходу за межі буденної мотивації і до справжнього служіння науці та освіті; вони акцентують свою волю та мозок відносно розуміння меж моральності і людяності. Так зростає колективна соціальна відповідальність за доброчесність в науці і дотримання морально-етичних норм в освіті. З іншого, боку набуває значення самоорганізація процесу індивідуальної творчості та колективної освітньо-ціннісної практики. Свідомий громадянин-науковець робить свій цивілізаційний вибір. Майбутні вчені та освітяни повинні ретельно, духовно-ціннісно, проробляти ниву теорій і концепцій, пануючих в світі науки й освіти.

Н. Хамітов пропонує обернутися до новизни в контексті мета антропології, основні позиції якої вироблені на основі світоглядно-антропологічного підходу В.І. Шинкарука, філософії людиноцентризму В. Кременя й філософії життєтворчості Л.В. Сохань[7, с.6-30]. На цьому високому рівні творчості стається спільне продукування новизни. Так консолідується нова цивілізаційна спільнота, оживлена новими викликами сучасності. Тобто, ми виходимо на проблему дискурсу – як колективного обговорення нагальних наукових та освітніх проблем. Англійська мова так визначає дискурс: ...»*Discourse...1. Communication of thought by words; talk; conversation...2. A formal discussion of a subject in speech or writing, as a dissertation, treatise; sermon; ...3. To communicate thoughts orally, talk, converse...4. To treat of a subject formally in speech or writing...5. To utter or give force.....a running to or pro...*» [10, с. 348]. Цей метод запропонував ще Рене Декарт у 1637 році. Зверніть увагу: де Декарт, а де сучасні дискурсивні практики? Зараз ця лакуна розробляється і в Україні: саме в царині філософії і філології та лінгвістики. Сміливий науковець – освітянин - громадянин - світоглядний піонер, бере на себе сміливість і відповідальність бути соціально активним і незаангажованим.

Наукова академічна й освітня доброчесність ґрунтується на поняттях гідності і чесності. В англійській мові є чудове слово: «*Honor ... 2. Honesty or integrity in one's beliefs and actions...Syn...1. Distinction. 2. probity, uprightness. Honor...Honesty...Integrity...Sincerity...refer to the highest moral principles and the absence of deceit or fraud...9...a. Special rank or distinction conferred by an university; college, or school...13. Be on or upon one's honor, to accept and acknowledge personal responsibility for one's actions...*» [10, с.569]. Що ми тут

бачимо цінного: перш, за все, це досвід Університету – від часів Середньовіччя; від слоганів доби Просвітництва; від титанічних зусиль науковців й освітян, які ціною своєї честі відстоювали інтереси Університету як *Alma Mater*! Ось як англійська мова багатоаспектно подає значення поняття «*Virtue*»: «...1. *Moral excellence; goodness; righteousness*. 2. *Conformity of one's life and conduct to moral and ethical principles*;...3. *A particular moral excellence...cardinal virtues, natural virtue, theological virtue*...5. *A good or admirable quality, as of a person or some aspect of a personality*» [10, с.1267]. Славетні традиції Києво-Могилянської академії, Львівського університету, українських братств охороняли дух доброчесності східного слов'янства на рівні наук и й освіти. Славетні традиції української науки й освіти свято бережуть спадок великих предків! Його не можуть зруйнувати аніякі хвилі нового Вірту – поза національної віртуальної реальності та новітнє імперство - в особі РФ. Нове покоління України – з 2000-их, несе і розвиває новітній антиімперський виклик; його обстоюють ціною життя і здоров'я наші доблесті воїни щодня.

У будь-яку епоху ідеї в науці, мистецтві (і культурі взагалі) народжуються конкретними особистостями. І моральність вченого, передового освітянина, яка впливає й на їхню творчу здатність, в значній мірі проявляється в уважному ставленні до гігантів думки й праці на благо Вітчизни. Ідеї не самозароджуються в соціальних колективах та в Інтернеті; вони завжди мають авторський характер. Це – вияв пульсації новизни в усій науковій роботі та освітній практиці.

Чому виникає плагіат? І як плагіат визначається англійською мовою? “... *Plagiarism*...1. *The appropriation or imitation of the language, ideas, and thoughts of another author, and representation of them as one's original work*. 2. *Something appropriated and presented in this manner*...” [10, с. 1379]. Що ми тут бачимо? Невизнання запозичення і присвоєння іншої інтелектуальної власності. Але треба мати на увазі, взагалі, весь процес розвитку культури Європи. Імітація і копіювання – це нормальний процес для мистецтва й літератури. Але в науці – це зло. Цивілізований науковий й освітній процес відбувається в професійному дискурсі, в якому обговорюються новітні ідеї. На наше переконання, основна причина плагіату полягає у тому, що молода людина почуває себе безсилою перед обличчям спадку від титанів науки й освіти. Авторський стиль мислення виховується в студентські роки. Культура цитування та посилань повинна бути організована у кожного школяра, студента і аспіранта; це - навичка, що працює безумовно і невпинно - як серцебиття. Всілякі сучасні «*брейн-штурми*», «*кейс стаді*» та ін., заохочують колективно думати над вирішенням проблеми. Філософія та соціолінгвістика виховують інформаційну культуру. І тут ми приходимо до важливого висновку: академічна доброчесність в своїй основі має академічне авторство, що

кінець кінцем означає розв'язання проблем у текстах – як продукування новизни[1-12]. Сучасна соціолінгвістика все глибше занурюється у текстологію, безмірні глибини психіки, шукаючи новітні шляхи посилення ефективності цих пошуків. Система *Google Scholar* допомагає молоді розібратися у хитросплетіннях ідей і авторських думок. Щоденне тренування дає свої плоди. Філософія дає молоді ключі для нових відкриттів. Зауважимо: весь час треба думати про своє і загальногромадянське реноме!

Як зауважують титани української філософії й освіти: Постмодерна наукова новизна реалізується як Філософія гідності або справжня Філософія. Це авторська філософія особистостей, які відкриті до діалогу – з класиками і сучасниками, прихильниками та опонентами. Це філософія, яка пробуджує свободу думки і креативність. Це філософія авторів, які мають мужність зайняти позицію і взяти до уваги душі розуму відповідальність за свої ідеї і вчинки. Це філософія, що знаходить золоту середину між крайнощами тільки пізнання і тільки творчості. Це філософія, яка контролює політичні ідеології – і за допомогою іронії, і за допомогою пафосу. Це філософія, що пом'якшує фанатичні прояви релігії. Це філософія подолання війни у відносинах між особистостями і народами. Це філософія, яка продукує сучасну національну ідею і мову як алгоритм сходження національної культури і цивілізації на світовий рівень. Лише розвиваючись цим шляхом, філософія в Україні може бути цікавою світові і стати ключем для гідного майбутнього, створивши адекватні й автентичні методологічні основи цивілізаційного проекту Батьківщини.

Для осмислення проблем продуктивного цивілізаційного вибору України стають продуктивними Потенціалізм та Мета антропологія. С. Пирожков розуміє потенціалізм як методологічний підхід сучасної науки, «...головним принципом якого є оцінка багатоманітних можливостей, що закладені в тій чи іншій системі і які при відповідних умовах можуть бути реалізовані»[3, с. 9]. Потенціалізм передбачає вивчення більш широкого діапазону передумов, що визначають розвиток конкретного процесу чи системи»[3, с. 9].

Місце Мета антропології у соціогуманітарному знанні може бути осмислене у двох фундаментальних виявах: 1) як метатеорії наук про людину, її буття в культурі та соціумі, що інтегрує результати цих наук, та: 2) філософії розвитку людини. Мета антропологія у строгому сенсі як напрям сучасної української філософії має інтегрально-методологічне значення для сучасного соціогуманітарного знання як проєкт, що «...заснований на структуризації людського буття на буденний, граничний мета граничний виміри, яким відповідають буденний, особистісний та філософський типи світогляду...» [2, с.268; с. 207–212]. Такий підхід продовжує філософські пошуки М. Шелера і М. Бердяєва. Так потенціалізм набуває світоглядно-ціннісного спрямування, а

мета антропологія здатна здолати маргінальність відносно реалій духовно-культурних процесів розвитку сучасних людини і суспільства.

Сучасна Україна знаходиться в геополітичному оточенні, що в ньому виражені авторитарні та неототалітарні тенденції. Для наукових керівників настав час вступити в дискурсивний діалог із студентами та аспірантами, демонструючи свою екзистенціальну і доброчесну громадянську та академічну позицію. Для освітян це означає працювати в нових умовах, які само організують як дорослих, так і юнь. Виникає і розвивається новітній інформаційно-знаннєвий дискурс, що в його основу закладені найсучасніші світоглядні ідеї. Особливо слід звернути увагу на важливість філософії та філології з лінгвістикою задля здійснення справжньої перемоги в інформаційній війні[8].

Висновки.

1. Інформаційний вибух з другої половини XX століття призвів до необхідності досліджувати реалії глобального суспільства інформації. Ці розробки були інтенсифіковані в Україні після 1991 року зусиллями провідних вчених і педагогів. Тепер досліджується «сма́рт-суспільство» XXI століття.

2. Складність цієї роботи посилюється нашою ситуацією з 2014 року. Проблеми корупції, плагіату в науковій сфері та на ниві освіти вимагають формування нової культури науковця та педагога; культури, яка спирається на відчуття і реалізацію соціальної відповідальності за результати наукової творчості та освіти й виховання юні.

3. Провідні фахівці України у галузі філософії та філології з лінгвістикою продукують сьогодні новітні підходи в цій царині. Висловлюючи свою громадянську позицію, вони наполягають на напруженні усіх зусиль науковців та освітян в гуманітарній сфері, з точки зору створення духовної сили, яка здатна здолати сучасну інформаційну гібридну навалу і втримати українську людність на вістрі ідеологічної та духовної боротьби, яка пролягла крізь всі лакуни нашого життя, з метою збереження і примноження славетних традицій українського народу і держави.

Список використаних джерел:

1. Андрущенко В., Хамітов Н. Філософська освіта і наука як каталізатор цивілізаційного проекту України. Вища освіта України. № 2. 2017. С. 5 – 17.
2. Кремень В. Г. Філософія людиноцентризму в стратегіях освітнього простору. Київ. Педагогічна думка. 2009. 520 с.
3. Пирожков С.І., Хамітов Н.В. Україна: від штучної та реальної конфронтації до консолідації. Дзеркало тижня, № 28 (324), 22 липня 2017. С. 4-9.
4. Сохань Л.В. Искусство жизнетворчества. Предназначение. Жизнетворчество. Судьба. – Киев. Издательский Дом Дмитрия Бурого, 2010. 576 с.

5. Хамитов Н., Крылова С. Філософський словник: людина і світ. Київ. КНТ, 2007. 264 с.
6. Хамитов Н. Философия: бытие, человек, мир. От метафизики к метаантропологии. Київ. КНТ, 2017. 268 с.
7. Хамітов Н. Філософська антропологія як метаантропологія: метатеорія гуманітарних наук і філософія антропо-трансценденції. Збірник наукових праць. Філософія людини як шлях гуманізму та гідності у граничному бутті суспільства: підхід філософської антропології як метаантропології. Київ. НПУ ім. М.П. Драгоманова, 2016. С. 6 – 30;
8. Хамітов Н.В. Філософська антропологія: актуальні проблеми. Від теоретичного до практичного повороту. Київ. КНТ, 2018. 394 с.
9. Шинкарук В. Методологічні засади філософських вчень про людину. Філософська антропологія: екзистенціальні проблеми. Київ. Наукова думка. 2000. 286 с.
10. The Random House Dictionare of the English Language./ Jess Stein, editor in Chief; Laurence Urdang, Managing editor. RANDOM HOUSE. New York. 1973. 2058 pp.
11. Андрущенко В.П. Філософія освіти XXI століття: у пошуках перспективи / В. П. Андрущенко. Філософія освіти: науковий часопис. 2006. № 1(3). С. 6–12.
12. Андрущенко В. П. Освітня політика (огляд порядку денного) / В. П. Андрущенко, В. Л. Савельєв. Київ. НПУ імені М.П. Драгоманова. 2010. 368 с.
13. Бердяев Н. А. Философия свободного духа Н. А. Бердяев. Москва: Республика, 1994. 480 с.
14. Історія філософії: проблема людини. Вступ до філософської антропології як мета антропології навчальний посібник зі словником. Під ред. Н. Хамітова. Київ. КНТ. 2015. 96 с.
15. Пирожков С. І. Цивілізаційний проект України: від амбіцій до реальних можливостей / С.І. Пирожков, Н. В. Хамітов. Вісник НАН України. 2016. № 6. С. 45–52.

Transliteration of References:

1. Andrushchenko V., Khamitov N. Filosofska osvita i nauka yak katalizator tsyvilizatsiinoho proektu Ukrainy. Vyshcha osvita Ukrainy. №2. 2017. S. 5–17.
2. Kremen V. H. Filosofiia liudynotsentryzmu v stratehiikh osvitnoho prostoru. Kyiv. Pedahohichna dumka. 2009. 520 s.
3. Pyrozhkov S.I., Khamitov N.V. Ukraina: vid shtuchoi ta realnoi konfrontatsii do konsolidatsii. Dzerkalo tyzhnia, № 28 (324), 22 lypnia 2017. S. 4-9.
4. Sokhan L.V. Yskusstvo zhyznetvorchestva. Prednaznachenye. Zhyznetvorchestvo. Sudba. – Kyev: Yzdatelskyi Dom Dmytryia Buraho, 2010. 576 s.

5. Khamytov N., Krylova S. *Filosofskyi slovnyk: liudyna i svit*. Kyiv. KNT, 2007. 264 s.
6. Khamytov N. *Fylosofyia: byutye, chelovek, myr. Ot metafyzyky k metaantropolohyy*. Kyiv. KNT, 2017. 268 s.
7. Khamitov N. *Filosofska antropolohiia yak metaantropolohiia: metateoriia humanitarnykh nauk i filosofii antropo-transtsendentsii*. Zbirnyk naukovykh prats. *Filosofii liudyny yak shliakh humanizmu ta hidnosti u hranychnomu butti suspilstva: pidkhid filosofskoi antropolohii yak metaantropolohii*. Kyiv. NPU imeni M.P. Drahomanova, 2016. S. 6 – 30;
8. Khamitov N.V. *Filosofska antropolohiia: aktualni problemy. Vid teoretychnoho do praktychnoho povorotu*. Kyiv. KNT, 2018. 394 s.
9. Shynkaruk V. *Metodolohichni zasady filosofskykh vchen pro liudynu. Filosofska antropolohiia: ekzystentsialni problemy*. Kyiv. Naukova dumka. 2000. 286 c.
10. *The Random House Dictionare of the English Language.*/ Jess Stein, editor in Chief; Laurence Urdang, Managing editor. RANDOM HOUSE. New York. 1973. 2058 pp.
11. Andrushchenko V.P. *Filosofiiia osvity XXI stolittia: u poshukakh perspektyvy / V. P. Andrushchenko. Filosofiia osvity: naukovyi chasopys*. 2006. № 1(3). S. 6–12
12. Andrushchenko V. P. *Osvitnia polityka (ohliad poriadku dennoho) / V. P. Andrushchenko, V. L. Saveliev*. Kyiv. NPU imeni M.P. Drogiomanova. 2010. 368 s.
13. Berdiaev N. A. *Fylosofyia svobodnoho dukha* N. A. Berdiaev. Moskva: Respublyka, 1994. 480 s.
14. *Istoriia filosofii: problema liudyny. Vstup do filosofskoi antropolohii yak meta antropolohii navchalnyi posibnyk zi slovnykom*. Pid red. N. Khamitova. Kyiv. KNT. 2015. 96 s.
15. PyrozHKov S. I. *Tsyvilizatsiinyi proekt Ukrainy: vid ambitsii do realnykh mozhlyvostei / S.I. PyrozHKov, N. V. Khamitov*. Visnyk NAN Ukrainy. 2016. № 6. S. 45–52.

AZHOGINA N.V.,

Assistant Professor, Department of Foreign Languages, Faculties of Chemistry and Physics, Institute of Philology, Taras Shevchenko National University of Kyiv, Kyiv, Ukraine

E-mail: natasha_nauka@ukr.net

PHILOSOPHICAL AND LINGUISTIC INTENTIONS IN THE PERSPECTIVE OF PLAGIARISM AND ANTIPLAGIARISM